

Afscheid en laatste groet aan Willy Vanderstappen op 22 september 2007

"Het is niet de status, pracht of praal
die je in je leven hebt verzameld die finaal tellen.
Het is de liefde. Het vermogen ontwikkelen
om lief te hebben en geliefd te worden.
Dat is het enige"

W.V

Willy 's groene fiets stond geparkeerd aan de kerk van Malderen. Met gevatte losse teksten aan zijn spaken geprikt "Life is simple: sleep, eat and bike". En Radionieuws: Eternitarbeiders staakten gisteren en vroegen 6% loonsopslag, want de firma doet het op dit ogenblik goed, erg goed zelfs. Zo'n bericht klinkt verschrikkelijk wrang als je een asbestslachtoffer bent.

Met velen verzameld om afscheid te nemen, er is immense droefheid en een onbehagelijk gevoel van onmachtig en verweesd zijn.

Toch brachten Willy zijn levensmoed, zijn blijheid en sleutelwoord "Liefde"rust. De afscheidsviering nam ons mee in zijn wereld van Echtgenoot - Vader - Kameraad - Leerkracht - Fietser - de Groene - de Humorist - de toeverlaat van de slachtoffers van Asbest en slachtoffers met een handicap .

De Jager die zelf werd getroffen in een ongelijke strijd van de Stille Doder van Asbest.

Sara sprak over Vake "mijn vake "en vertelde dat ze altijd met vake konden praten. Het familie -geheimpje "met de ogen rollen" om zo samen in verstandhouding te communiceren. Vake en zijn uitspraken .. Hij zei:"Sterven is een goede zaak al die ouwe mensen het zou geen gezicht zijn". Ik kwam net op tijd om samen met hem en héél de familie champagne te drinken en de fietstocht II van Paul van Ostaijen te herbeleven.. met vake. Een leven dat te mooi is om achter te laten. Moeke lachte naar hem en naar ons en dat voelde groter dan dat ! Liefde !Zoveel liefde! En deze keer rollen we niet meer met onze ogen.

De woorden van vrienden uit de "Chirotijd" Hij was groepsleider en "KRANIG "zijn dat was Willy. Kameradschap stopt niet, dat is Solidariteit. Hij was een Groen Product. Willy stond erop en maakte er werk van. De chirolokalen "her en der "dat verdomde dodende asbestmateriaal moest eruit! Nooit werd hij dat MOE met Heldenmoed die harde strijd...!Ondanks vele tegenkantingen en de onverschilligheid tegen Asbest maakte hij allerlei instanties lastig en bleef gebeten verder gaan in de strijd tegen asbest.

Als collega's leerkrachten ervaren we Willy en jou uitvaart als "la Derrière heure" zoals jij het zou gezegd hebben tegen jouw leerlingen. Je hield van een goede verstandhouding onderling. Zijne Fiets-energie halen uit het trappen op zijn fiets om tijdig zijn lessen te beginnen. 'S avonds na het werk naar huis fietsen over de Scheldedijk al zingend a la Miel Cools en Herman van Veen. Het water en het eeuwige groen en soms onderweg wat kersen plukken. Hij was een Natuurmens dat ervaren wij samen op onze tocht naar Santiago de Compostela die hij steeds had uitgesteld. De donkere wolken in de Franse bergen ,een vallei vol witte brem bracht jou gezicht tot leven en deed jou stralen en kijken naar... Stil zijn proeven van ...dankbaar zijn ...

Rudi Daems van "Groen! sprak krachtige taal! Gisteren was er kwaadheid Willy – onrecht is jou aangedaan en schuldig verzuim. Willy ik zal die kwaadheid omzetten in "Leerkracht en Strijdbaarheid", jij als voorbeeld, onafgelaten doorgaan tot op het bot en met de kwinkslag .

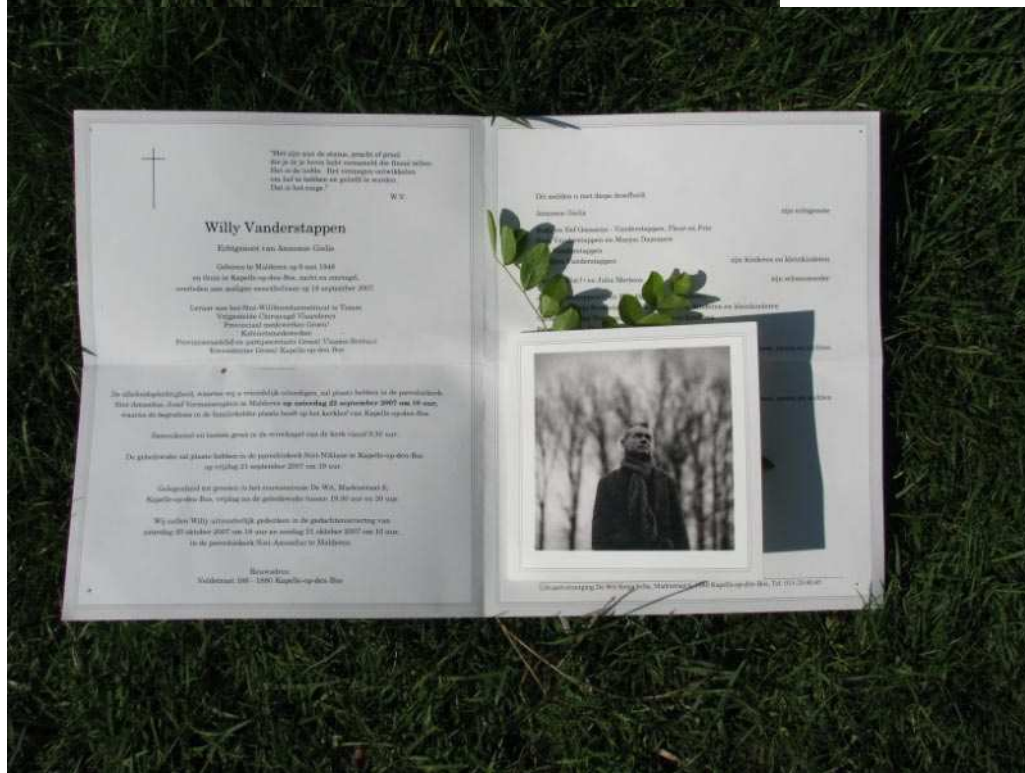
Magda Alvoet:"Willy met jou toe te vertrouwen aan de aarde sterft een stuk van onze Groene Familie". Op ons congres was je aanwezig in een brandend kaarsje dat die dag langzaam uitging. Eternit, had je er maar niet gezeten, het heeft jou op de proef genomen. Jouw Afscheidsbrief is voor ons Groenen een "Levensbrief". Wat telt is de LIEFDE. Dat is het voor jou altijd heel omvattend geweest en begeistert. Jij was een liefhebber van humor en de knutselaar als we pamfletten nodig hadden. Als mens en een partijsecretaris die zijn dossiers tot op het bot uitboorde tot de vruchten zichtbaar werden. Het lied van Louis Neefs "Laat ons een bloem en wat gras dat nog groen, vergeet voor een keer hoeveel een miljoen isweerklonk.

Met een diep respect dankend voor zoveel menselijk warmte verlaten we jou Willy. Vergeten – neen! - we blijven in verbondenheid door een groene draad geweven elke dag opnieuw.

Mia Goelen Groen!Plus

'Niets is nog
vanzelfsprekend.
Alles is een geschenk'

